

I
WISH

MUSIC IN
CONTEMPORARY ART

SH
THIS

IS
WAS

S
A
SONG

ING

ISH

SH

HIS

IS

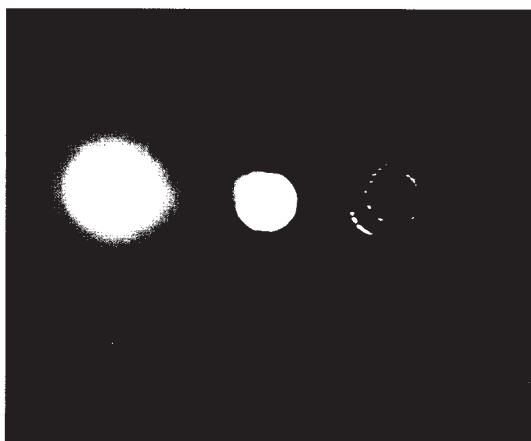
AS

S

ONG

ONG

ONG

Dave Allen, *Calder Brown*, 2011

Dave Allen beveger seg ubesværet mellom forskjellige medier og arbeider med video, installasjon, komposisjon, skulptur og performance. Men selv om uttrykksformene varierer, er musikk det tilbakevendende temaet. Hans musikksmak spenner vidt, fra Beatles, Led Zeppelin og Erik Satie, til Terry Riley, Luc Ferrari og Alvin Lucier.

I *Calder Brown* fra 2011 tar Allen utgangspunkt i den amerikanske komponisten Earle Browns (1926-2002) stykke *Calder piece*, som ble skrevet i 1966. Brown var kjent for sine eksperimentelle metoder. Han skapte egne notasjonssystemer, og mange av arbeidene hans er basert på det Brown selv kalte "åpen form". Ideen om en åpen komposisjonsform tok utgangspunkt i en musikk oppdelt i moduler, som dirigenten siden kunne organisere i valgfri rekkefølge. For Brown var samspillet mellom musikk og billedkunst helt essensielt. Sin viktigste inspirasjon fant han i Alexander Calder's kunst. Med den åpne komposisjonsformen fikk dirigenten, i følge Brown, det samme frie handlingsrommet som brikkene i Calder's mobiler.

På 1960-tallet begynte Brown og Calder å samarbeide. Den oransjefargede mobilen *Chef D'Orchestre* ble skapt for å fungere som et

utgangspunkt for et nytt stykke av Brown. Som tittelen indikerer, er det kunstverket som skal dirigere mobilen midt på gulvet, der den rager like høyt som et menneske. Resultatet av samarbeidet ble Browns stykke *Calder piece*, skrevet for et ensemble bestående av fire perkusjonister og en mobil.

Dave Allens *Calder Brown* er en stille hyllest til Calder og Browns samarbeid. Verket består av et enkelt arrangement av farget scenelys, som i likhet med *Chef D'Orchestre* er plassert midt på gulvet. Men i Allens installasjon har musikken forstummet. Browns komposisjon er omfortolket til et rytmisk lysshow, som projiseres på museets vegger. Oksen er med andre ord redusert til en buljongterning, og de fargede skyggene står igjen som en ydmyk påminnelse om samarbeidet mellom Calder og Brown.

Dave Allen moves effortlessly between varied media, working with video, installation, composition, sculpture, and performance. But even though the forms of expression vary, music is a recurring theme for Allen. His musical tastes range widely, from The Beatles, Led Zeppelin, and Erik Satie to Terry Riley, Luc Ferrari, and Alvin Lucier.

In his 2011 *Calder Brown Piece* Allen takes as a starting point the 1966 work *Calder Piece* by American composer Earle Brown (1926-2002). Brown was known for experimental methods. He created his own systems of notation, and many of his works are based on what he called "open form." The idea of open compositional form began with music divided into modules that the conductor later could organize into non-predetermined sequences. For Brown the interplay between music and visual art was essential. His most important inspiration came from the art of Alexander Calder. In an open compositional form the conductor,

according to Brown, has the same free sphere of action as the pieces in Calder's mobiles.

In the 1960s Brown and Calder began to collaborate. The orange-colored mobile *Chef D'Orchestre* was created to function as the starting point for a new piece by Brown. As the title indicates, the art work itself is to conduct the music. The mobile ready to conduct, is placed in the middle of the floor, where it rises to a height equal to that of a person. The result of the collaboration was Brown's composition *Calder Piece*, written for an ensemble consisting of four percussionists and a mobile.

Dave Allen's *Calder Brown Piece* is a silent tribute to the collaboration of Calder and Brown.

The work consists of a simple arrangement of colored stage lights which like a *Chef D'Orchestre* are placed in the middle of the floor. But in Allen's installation the music has gone silent. Brown's composition is reinterpreted as a rhythmic light-show projected onto the walls of the museum. In other words, the ox has been reduced to a bouillon cube: and the colored shadows remain as a humble reminiscence of the collaboration between Calder and Brown.

STINA HÖGKVIST

Dave Allen, *CalderBrown*, 2011

